

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਨਿਗਰਾਨ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1780

ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (1950 ਦਾ LXVI) - ਸੈਕਸ਼ਨ 17--ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ--ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਧਿਰ ਨਹੀਂ।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ- ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 17, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIX ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਜਾਂ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 14 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਵਾਨ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਐਚ.ਐਸ. ਵਾਸੂ, ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਚੀਂਗਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ- ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ

ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ 1962 ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਫਸਰ, ਮਿਤੀ 5 ਜੁਲਾਈ 1962 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਬਦਲਦਾ ਹੈ:-

"ਕੀ 1950 ਦੇ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ LXVI ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ?"

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3412-ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ-48/19962, ਮਿਤੀ 10 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਦੁਆਰਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਕੰਧ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਆਫ ਡੈਮੇਜਡ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ 1951 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ) ਨੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956 ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਇਸਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 7071-LB-57/81883, ਮਿਤੀ 11 ਸਤੰਬਰ 1957, ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਨੰਬਰ 336 ਤੋਂ 342/1 ਵਾਲੀਆਂ ਨੁਕਸਾਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਈਟਾਂ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਫਾਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ D ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ।)

ਪੰਜਾਬ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਆਫ ਡੈਮੇਜਡ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ X, 1951 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਮ ਸਿੰਘ, ਤੇਜਾ ਸਿੰਘ, ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ 3 ਤੋਂ 6) ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅੱਗੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਕੁਲੈਕਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 17 ਫਰਵਰੀ 1961, ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਨੰਬਰ 336 ਤੋਂ 342/1 ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 18,440 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ। 14 ਮਾਰਚ, 1961 ਨੂੰ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੁਲੈਕਟਰ ਕੋਲ

ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ 16,340 ਰੁਪਏ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 3 ਤੋਂ 6 ਤੱਕ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1961 ਨੂੰ, ਨਿਗਰਾਨ, ਇਵੈਕੁਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੰਬਰ 336/1, 337/1, 339/1 ਅਤੇ 342/1 ਨੂੰ 15,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 7 ਤੋਂ 10 (ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਸੰਪਤੀਆਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ) ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 15 ਸਤੰਬਰ 1961 ਨੂੰ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਕਲ ਈ ਦੀ ਨਕਲ) ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ 10 ਅਕਤੂਬਰ 1961 ਤੱਕ ਚੱਲਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1961 ਨੂੰ, ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ 3 ਤੋਂ 6 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 14 ਫਰਵਰੀ 1962 (ਜਿਸ ਦੀ ਨਕਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ G ਹੈ) ਦੁਆਰਾ, ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਫਸਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 5 ਜੁਲਾਈ, 1962 (ਜਿਸ ਦੀ ਨਕਲ ਐਚ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 14 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਅਤੇ 5 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ 7 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਵਾਸੁ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਬਲਕਿ 5 ਜੁਲਾਈ 1962 ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ (ਜਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ।

ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ 1951 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਆਫ ਡੈਮੋਜ਼ਡ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ X ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਕਾਸ ਡੈਮੋਜ਼ਡ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਲੈਕਟਰ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। , ਪਰ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਵੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਤੋਂ 6 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਸਟਾਲ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਡਿਵੈਲਪਮੈਂਟ ਆਫ ਡੈਮੋਜ਼ਡ ਏਰੀਆਜ਼ ਐਕਟ 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਢਾਂਚੇ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ "ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ" ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਵੈਕਿਊ ਵਿਆਜ (ਵੱਖਰਾ) ਐਕਟ, ਐਲ.ਐਕਸ.ਵੀ.ਆਈ. ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) (ਡੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1950 ਦਾ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਸਵਾਲ ... ਜਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕੀ ਹਨ"। ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹੋਣਗੇ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਜਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਤੋਂ 10 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਸ਼ੇਅਰਰ ਤੋਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਕਾਸੀ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਾਥੀ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਆਦਿ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਉਹਨਾਂ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਕਾਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 3 ਤੋਂ 6 (ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਵੈਕੂਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ:-

"17. ਸਮਰੱਥ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧੀ--(1)

ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਉਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ, ਜਦੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

- (a) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ;
- (b) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਲੋੜ;
- (c) ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;
- (d) ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;

ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਭਾਰਤੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 193 ਅਤੇ 228 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ (1860 ਦਾ ਐਕਟ XLV), ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ, 1898 (1898 ਦਾ ਐਕਟ V) ਦੀਆਂ

ਧਾਰਾਵਾਂ 480 ਅਤੇ 482 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

- (2) ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।
- (3) ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 (1908 ਦੇ ਐਕਟ V) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਸਮੇਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। "ਅਤੇ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 (1908 ਦਾ ਐਕਟ V) ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੇਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIX ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17, ਜਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਨੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਨੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪਣਾਏਗਾ ਜੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੇਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ,

ਤਲਬ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕਿ "ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ XXXIX ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਮਰੱਥ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਗਵਾਹ, ਆਦਿ। ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧੀ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਅਸਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ XXXIX ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ

ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਫਿਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਰਡਰ XXXIX ਇਸ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਭਰੋਸਾ ਸਿੰਧ ਦੇ ਵਧੀਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਈ.ਡੀ. ਸਾਸੁਨ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਮੰਗਲਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ, ਜਾਂ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਸੀ।

ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ XXXIX) ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 45, ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਹਿਮ ਅਬੁਬਕਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਟੇਕ ਚੰਦ ਡੋਲਵਾਨੀ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 141 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਗੁਲਾਮ ਹਸਨ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ:-

"ਧਾਰਾ 141, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇੱਕ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 45 ਵਿੱਚ ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੈਕੂਈ ਇੰਟਰਸਟ (ਸੈਪਰੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ 7 ਤੋਂ 10 ਤੱਕ 200 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ, ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ